

Erhverv
J.nr. MST-12412-00073
Ref. lisvi
Den 22. september 2015

Notat om foreslåede ændringer i forhold til den gældende husdyrgødningsbekendtgørelse

Bekendtgørelsesudkastet indeholder følgende nye elementer:

1. Forenklet terminologi vedr. ensilageopbevaring, jf. bl.a. §§ 3, 15 og 16
2. Præcisering og justering af regler om opbevaring af ikke-saftgivende ensilage, jf. bl.a. §§ 15 og 16
3. Ændrede krav til afløb ved ensilagepladser med to randbelægninger, jf. § 24
4. Justering af overdækningskravet i § 14, stk. 1, for markmøddinger m.v.
5. Kravet om gyllealarm i § 19 gælder ikke, hvis den nærliggende sø over 100 m² ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3
6. Generel undtagelse fra kravet om gyllealarmer i § 19, når beholderen ligger lavere end det nærliggende vandmiljø og ikke ligger i et risikoområde
7. Præcisering af kravene til udbringningsmetoder for flydende husdyrgødning og afgasset vegetabilsk biomasse i § 28, stk. 2
8. Krav om nedfældning i § 28, stk. 3, fjernes på arealer til anvendelse som grøngødning
9. Veletableret grøngødning kan bestå af en blanding af gul sennep og olieræddike, jf. § 29
10. Genindsættelse af bestemmelse om straf ved overtrædelse af kravet om gyllealarm, jf. § 41, stk. 1, nr. 1.

Ad 1. Forenklet terminologi vedr. ensilageopbevaring

Miljøstyrelsen har fundet anledning til at lave visse sproglige tilretninger i husdyrgødningsbekendtgørelsens bestemmelser om opbevaring af ensilage. Baggrunden herfor er, at det kan give anledning til tvivl, hvad der i bekendtgørelsen menes med ensilageplads, ensilagesilo, ensilageopbevaringsanlæg og ensilageoplag. Tvivlen knytter sig i særlig grad til, om der i alle tilfælde stilles de samme krav til ensilagepladser og ensilagesiloer.

Miljøstyrelsen har derfor drøftet med SEGES, om det er muligt at lave en mere præcis og entydig beskrivelse af reglerne om opbevaring af ensilage uden at ændre husdyrgødningsbekendtgørelsens regler materielt.

På denne baggrund skal Miljøstyrelsen foreslå, at der indsættes en definition af et ensilageopbevaringsanlæg i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 3, der fastsætter, at der ved et ensilageopbevaringsanlæg forstås ensilagepladser, herunder

plansiloer/køresiloer, i form af en plads med eller uden støttemure samt tårnsiloer til opbevaring af ensilage.

Den foreslåede definition ændrer ikke ved, at en ensilageplads fortsat kan indrettes enten med én minimum 1 meter høj mur eller med én minimum to meter bred randbelægning, jf. bekendtgørelsens § 16, stk. 2.

Herudover er det fortsat muligt at opbevare ensilage i en tårnsilo. Betegnelsen tårnsiloer omfatter høje metalsiloer og siloer af beton eller træ, der typisk har cylinderform og er opretstående. Det præciseres i forslaget, at en tårnsilo kan etableres uden afløb. Øvrige ensilageopbevaringsanlæg skal etableres med afløb.

Betegnelsen "ensilageopbevaringsanlæg" foreslås herefter at blive husdyrgødningsbekendtgørelsens nye samlebetegnelse for ensilagepladser og ensilagesiloer.

Videre foreslås det, at begrebet "ensilagebeholdere", der anvendes i afstandskravet i den nuværende bekendtgørelses § 6, stk. 3, erstattes med begrebet "ensilageopbevaringsanlæg". Der tilsigtes ikke nogen materiel ændring herved. Det bemærkes, at husdyrgodkendelseslovens § 8, stk. 3, fastsætter samme afstandskrav som husdyrgødningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3, og også anvender betegnelsen "ensilageopbevaringsanlæg".

Der er tale om sproglige ændringer, der ikke stiller nye krav til landbruget. Som det fremgår af afsnit 2 og 3 nedenfor, indgår reglerne om opbevaring af ensilage imidlertid i gennemførelsen af nitratdirektivets bilag II, A, 5). Som følge af forslaget skal krydsoverensstemmelsesvejledningens tekster om opbevaring af ensilage derfor konsekvensrettes, men det medfører ikke nogen materiel ændring i forhold til krydsoverensstemmelse.

Ad 2. Præcisering og justering af regler om opbevaring af ikke-saftgivende ensilage, jf. bl.a. §§ 15 og 16

Efter gældende ret kan ikke-saftgivende ensilage opbevares i et ensilageopbevaringsanlæg. Herudover kan ikke-saftgivende ensilage opbevares i oplag på dyrkningsarealet.

Når ensilage opbevares på dyrkningsarealet, gælder der i sagens natur ikke et krav om afløb. Dette foreslås tydeliggjort ved i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 22 vedr. indretning af afløb at erstatte ordet "ensilageoplag" med "ensilageopbevaringsanlæg".

Samtidig foreslås det fastsat i § 15, at ikke-saftgivende ensilage skal opbevares i ensilageopbevaringsanlæg, i uåbnede wrapballer eller på dyrkningsarealet, hvor nærringsstofferne fra afgrøderester og evt. andre mindre tab kan optages af de efterfølgende afgrøder.

Som konsekvens heraf foreslås det at ophæve bestemmelsen i § 16, stk. 4, der fastsætter, at kravene (underforstået i stk. 1-3) også gælder for ensilagepladser til opbevaring af ikke-saftgivende ensilage.

Hensigten med forslaget er at tydeliggøre, at der ikke er andre muligheder for opbevaring af ikke-saftgivende ensilage end ved oplag i marken, i uåbnede wrapballer eller opbevaring i et ensilageopbevaringsanlæg.

For så vidt angår forståelsen af, hvornår ensilage er ikke-saftgivende, henvises der til det eksisterende vejledningsmateriale herom på Miljøstyrelsens hjemmeside, se link <http://mst.dk/media/131245/notat-vedroerende-ikke-saftgivende-ensilage.pdf>.

Den eksisterende overgangsbestemmelse i § 42, stk. 4, hvorefter anlæg til opbevaring af ikke-saftgivende ensilage, der er etableret før den 1. august 2002, ikke skal leve op til kravene til ensilagepladser, videreføres.

Den gældende husdyrgødningsbekendtgørelse indeholder i § 16, stk. 5, en særlig bestemmelse vedr. opbevaring af wrapballer. Det følger heraf, at ensilagepladser, der udelukkende anvendes til oplagring af ensilage indpakket i vandtæt materiale (wrapballer), ikke behøver sidebegrænsning, randbelægning og afløb, såfremt pladsen og området omkring pladsen friholdes for afgrøderester. Bestemmelsen i § 16, stk. 5, har givet anledning til tvivl om, hvorvidt det er tilladt at opbevare wrapballer, herunder åbnede wrapballer, uden for ensilagepladser.

På denne baggrund foreslås bestemmelsen ophævet og erstattet af en ny bestemmelse vedr. opbevaring af åbnede wrapballer. Der foreslås således indsat en ny bestemmelse som § 15, stk. 3, hvorefter åbnede wrapballer midlertidigt må henligge uden for ensilageopbevaringsanlæg og markarealer, mens de er i anvendelse, på betingelse af, at afgrøderester på arealet fjernes efter anvendelse af de enkelte baller. Opsamlede afgrøderester skal opbevares som anden ensilage.

Det fremgår af nitratdirektivets bilag II, A, 5), at medlemsstaternes regulering bl.a. skal indeholde foranstaltninger til at undgå vandforurening som følge af, at væsker, der indeholder safter fra oplagret plantemateriale, såsom ensilage, siver eller løber ned i grund- eller overfladevandet.

Formålet med reglerne vedr. opbevaring af ikke-saftgivende ensilage i husdyrgødningsbekendtgørelsens §§ 15 og 16 er at sikre mod nedsivning af safter fra den opbevarede ensilage. Enten ved fysisk at sikre mod nedsivning, fordi ensilagen opbevares i et ensilageopbevaringsanlæg eller i wrapballer. Eller ved at næringsstofferne fra et evt. saftafløb opsamles af efterfølgende afgrøder på dyrkningsarealet. Når åbnede wrapballer midlertidigt opbevares uden for et opbevaringsanlæg eller dyrkningsareal, er det betingelsen om opsamling af evt. afgrøderester, der sikrer mod nedsivning af safter.

De foreslåede bestemmelser i §§ 15 og 16 er nødvendige bidrag til gennemførelse af nitratdirektivet. Danmark ville ikke i tilstrækkeligt omfang leve op til forpligtigelserne efter nitratdirektivet uden disse bestemmelser. Da de foreslåede bestemmelser således implementerer dele af nitratdirektivet, vil de blive omfattet af reglerne om krydsoverensstemmelse.

Ad 3. Ændrede krav til afløb ved ensilagepladser med to randbelægninger, jf. § 24

Visse nyere ensilagepladser er udformet som firkantede pladser med støttemure på to af siderne og randbelægninger på de resterende to.

Som kravene i den nugældende husdyrgødningsbekendtgørelse er formuleret, er det tilstrækkeligt med et afløb fra ensilagepladsens laveste punkt. I de tilfælde, hvor en ensilageplads udføres med mere end én randbelægning, er der således efter de gældende regler ikke krav om afløb ved begge randbelægninger.

Manglende afløb i tilknytning til en randbelægning kan imidlertid resultere i, at ensilageaften løber ud over den randbelægning, der mangler afløb.

Efter nitratdirektivets bilag II, A, 5) skal medlemsstaternes regulering som nævnt ovenfor bl.a. indeholde foranstaltninger til at undgå vandforurening som følge af at væsker, der indeholder safter fra oplagret plantemateriale, såsom ensilage, siver eller løber ned i grund- eller overfladevandet.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at denne del af nitratdirektivet ikke kan implementeres korrekt uden en tilføjelse til de gældende regler om, at der altid skal være et afløb i umiddelbar tilknytning til en randbelægning.

Dette krav foreslås herefter indsat som nyt § 24, stk. 2. Det foreslås dog samtidig, at det ene afløb kan erstattes af en rørledning til afløb. Da afløbet skal placeres på ensilagepladsens laveste punkt, vil modifikationen i praksis betyde, at der kan føres en rørledning fra den højst beliggende randbelægning til afløbet i forbindelse med den lavest beliggende randbelægning.

Rørledningen skal have tilstrækkelig kapacitet til at bortlede evt. saftafløb. Den kan udformes som et dræn, såfremt det føres på indersiden af pladsen. Er rørledningen derimod placeret uden for pladsen, skal denne efter forslaget overholde kravene i § 22.

Da forslaget implementerer dele af nitratdirektivet, vil den foreslåede bestemmelse blive omfattet af reglerne om krydsoverensstemmelse.

Ad 4. Justering af overdækningskravet i § 14, stk. 1, for markmøddinger m.v.
Ved ændringen af husdyrgødningsbekendtgørelsen i 2012 blev reglerne vedr. oplag i marken ændret. Det blev bl.a. fastsat, at markmøddinger, kompost og forarbejdet gødning med en tørstofprocent over eller lig med 12 skal overdækkes med et vandtæt materiale straks efter udlægningen.

Ændringen er i et svar til kommissionen fra 2011 nævnt som en skærpelse i forbindelse med præåbningsskrivelsen vedrørende implementeringen af nitratdirektivet. Det er således aftalt med kommissionen, at overdækningen skal være vandtæt og ikke bare lufttæt.

Formuleringen "overdækkes med vandtæt materiale" har imidlertid vist sig at skabe uklarhed om, hvorvidt udlægning i et gødningshus er tilstrækkeligt til at overholde overdækningskravet.

Overdækningskravet var oprindeligt indført som et ammoniakvirkemiddel, hvorfor hensigten klart har været en tæt overdækning. Et tag på et gødningshus kan efter en ordlydsfortolkning opfattes som en vandtæt overdækning og dermed tilstrækkelig overdækning i forhold til den nuværende formulering af overdækningskravet.

For at undgå fremtidig tvivl om kravene til overdækning af markmøddinger m.v. foreslås overdækningskravet derfor ændret til "overdækkes med et tætsluttende vandtæt materiale".

Forslaget indebærer ikke øvrige ændringer i reglerne om opbevaring af fast gødning.

Bestemmelsen i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 14, stk. 1, om vandtæt overdækning er nødvendig for en korrekt implementering af nitratdirektivets bilag II, A, 5), hvorefter medlemsstaternes regulering bl.a. indeholde foranstaltninger til at undgå vandforurening som følge af at væsker, der indeholder husdyrgødning, siver eller løber ned i grund- eller overfladevandet. Bestemmelsen i er derfor omfattet af reglerne om krydsoverensstemmelse.

Det forhold, at overdækningskravet oprindeligt er indført som et ammoniakvirkemiddel, ændrer ikke herved. Overdækningskravet har et dobbelt formål og varetager således både hensynet til at begrænse ammoniakfordampning og til at undgå nedsivning af nitratholdige væsker fra den opbevarede husdyrgødning.

Ad 5. Kravet om gyllealarm i § 19 gælder ikke, hvis den nærliggende sø over 100 m² ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3

Det følger af husdyrgødningsbekendtgørelsens § 19, stk. 1, at beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning, der er beliggende i et risikoområde eller beliggende 100 meter eller nærmere til vandløb eller søer over 100 m², skal være udstyret med et alarmsystem.

Miljøstyrelsen foreslår, at kravet om gyllealarmer ikke skal gælde, hvis den sø, der ligger inden for 100 meter fra gyllebeholderen, ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Efter forslaget stilles der således alene krav om gyllealarmer, hvis beholderen er beliggende i et risikoområde, eller hvis beholderen er beliggende 100 meter eller nærmere fra en sø, der er over 100 m² og omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, eller et vandløb.

Ændringsforslaget indebærer således, at der ikke stilles krav om gyllealarmer, hvis den nærliggende sø over 100 m² ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. De søer, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 er søer over 100 m², hvor der har udviklet sig et karakteristisk plante- og dyreliv. De omfattede søer kan både være naturligt forekommende søer og vandhuller og menneskeskabte vandhuller.

Naturbeskyttelseslovens § 3 medtager desuden søer under 100 m², når de ligger i en af de beskyttede naturtyper, hvis det samlede område er 2500 m² og derover. Derudover er søer under 100 m² beskyttede, når de indgår som en del af et beskyttet vandløb. Da kravet om gyllealarmer alene gælder, hvis den nærliggende sø er over 100 m², stilles der imidlertid efter forslaget ikke krav om gyllealarm, hvis der inden for en afstand af 100 meter fra gyllebeholderen ligger en sø under 100 m², der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3.

Der henvises flere andre steder i husdyrgødningsbekendtgørelsen til ”søer over 100 m²”, bl.a. i afstandsreglerne for stalde, gylleholdere og møddinger, jf. § 6, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, og § 11, stk. 3, og i reglerne om beholderbarrierer og terrænændringer, jf. § 19, stk. 2-3.

Med forslaget ændres der ikke ved, at der i øvrigt i bekendtgørelsen menes søer over 100 m², uanset om søen er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 eller ej. Det gælder også definitionen af et risikoområde i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 3, nr. 21.

Hermed vil der være en anden definition af søer i forbindelse med gyllealarmer end den definition, der ellers anvendes i flere af bestemmelserne i

husdyrgødningsbekendtgørelsen, i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen og husdyrgodkendelsesloven.

Begrundelsen for netop i forbindelse med gyllealarmer kun at medtage de søer over 100 m², der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, er, at kravet om gyllealarmer indebærer en direkte økonomisk byrde for landmanden. Det er derfor fundet rimeligt alene at kræve en gyllealarm, når den nærliggende sø er beskyttelsesværdig efter naturbeskyttelsesloven. Med forslaget tilgodeses således både hensynet til landmandens økonomi og hensynet til natur og miljø.

Bestemmelsen i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 19, stk. 1, om gyllealarmer har siden 2013 været omfattet af reglerne om krydsoverensstemmelse, da kravet bliver betragtet som en foranstaltning til at undgå vandforurening som følge af, at væsker, der indeholder husdyrgødning, siver eller løber ned i grund- eller overfladevandet, jf. nitratdirektivets bilag II, A, 5).

Miljøstyrelsen har analyseret, om Danmark kan opfylde nitratdirektivet korrekt uden bestemmelserne om gyllealarmer. Miljøstyrelsen har desuden haft kontakt til EU-Kommissionen. Det er styrelsens vurdering på baggrund af udmeldinger fra Kommissionen, at en afnotificering af krav om gyllealarmer vil forudsætte, at tiltaget udgår af nitrathandlingsplanen. Miljøstyrelsen er i færd med at igangsætte proces vedr. forhandling af en revision af nitrathandlingsplanen. I forbindelse med udarbejdelsen af den nye nitrathandlingsplan og en eventuel mere omfattende ændring af de regler, der implementerer nitratdirektivet, vil det indgå, om gyllealarmer kan undlades som en del af en ny implementering og dermed også af reglerne om krydsoverensstemmelse. Det er imidlertid Miljøstyrelsen vurdering, at der ikke på nuværende tidspunkt er grundlag for at afnotificere gyllealarmer som et enkelt element i den samlede implementering af nitratdirektivet.

Det er imidlertid Miljøstyrelsens vurdering, at kravet om gyllealarm ikke har en væsentlig miljømæssig effekt, hvis den nærliggende sø over 100 m² ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, men eksempelvis er et regnvandsbassin, hvor der ikke har indfundet sig naturligt dyre- og planteliv. Miljøstyrelsen har på denne baggrund vurderet, at det ikke vil være i strid med nitratdirektivet at indføre denne undtagelse fra alarmkravet uden en samtidig revision af nitrathandlingsplanen. Forslaget indebærer, at reglerne om krydsoverensstemmelse skal konsekvensrettes.

Ad 6. Generel undtagelse fra kravet om gyllealarmer i § 19, når beholderen ligger lavere end det nærliggende vandmiljø og ikke ligger i et risikoområde

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som stk. 7 i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 19, der generelt undtager fra kravet om gyllealarmer i den situation, hvor det nærliggende vandmiljø ligger højere end beholderen, således at gyllen skal ledes opad for at forårsage forurening af vandmiljøet.

Kravet om et alarmsystem fraviges således efter forslaget, når der ikke inden for 100 meter fra beholderen er beliggende søer over 100 m², der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, eller vandløb, hvis kronekant er beliggende i samme eller lavere niveau end beholderens øverste kant.

Søens eller vandløbets niveau måles ved kronekanten, der i bekendtgørelsens § 3 foreslås defineret som overgangen mellem det skrånende terræn mod søen eller vandløbet til det flade terræn. Hvor der ikke er en identificerbar overgang mellem

det skrånende terræn mod søen eller vandløbet til det flade terræn, anses søens eller vandløbets øverste kant for at være overgangen mellem bevoksning af vand- og sumpplanter og egentlige landplanter.

Det er yderligere en betingelse for at være omfattet af undtagelsen fra kravet om et alarmsystem, at beholderen ikke ligger i et risikoområde. Et risikoområde er i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 3, nr. 21, defineret som et område, hvor terrænet skråner med en gennemsnitlig hældning på mere end 6 grader fra beholderen mod vandløb eller søer med et areal større end 100 m². Det vandmiljø, der afføder alarmkravet i risikoområder, kan således godt ligge længere væk end 100 meter fra beholderen, men vandmiljøet vil altid ligge lavere end beholderen. Hvis § 19, stk. 7, alene indeholdt betingelsen om, at der ikke inden for 100 meter fra beholderen lå lavere beliggende søer eller åer, ville det derfor få den utilsigtede konsekvens, at beholdere beliggende i risikoområder ville blive omfattet af undtagelsen.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at kravet om gyllealarmer har en miljøeffekt, men ikke en væsentlig miljøeffekt, i den situation, hvor det nærliggende vandmiljø er beliggende i et højere niveau end gyllebeholderen. Miljøstyrelsen betragter derfor den foreslåede lempelse af alarmkravet som en ændring, styrelsen kan udføre uden en samtidig revision af nitrathandlingsplanen. Reglerne om krydsoverensstemmelse vil blive konsekvensrettet som følge af forslaget.

For så vidt angår en generel beskrivelse af forholdet mellem gyllealarmer og nitratdirektivet samt reglerne om krydsoverensstemmelse henvises der til afsnit 5 ovenfor.

Ad 7. Præcisering af kravene til udbringningsmetoder for flydende husdyrgødning og afgasset vegetabilsk biomasse i § 28, stk. 2

Husdyrgødningsbekendtgørelsens § 28, stk. 2, stiller krav om, at udbringning af flydende husdyrgødning og afgasset vegetabilsk biomasse kun må ske ved udlægning ved slange eller slæbesko, nedfældning eller ved anvendelse af en teknik opført på Miljøstyrelsens teknologiliste.

Bestemmelsen indeholder et indirekte forbud mod udbringning ved bredspreder og har bl.a. til formål at mindske udvaskningen af nitrat ved at sikre en ensartethed i forbindelse med spredning.

Bestemmelsen i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 28, stk. 2, er nødvendig for at sikre en korrekt implementering af nitratdirektivets bilag II, A, 6). Efter denne bestemmelse skal medlemsstaternes regulering bl.a. indeholde bestemmelser om fremgangsmåder for tilførsel af husdyrgødning, herunder ensartethed i forbindelse med spredning, således at udvaskningen af næringsalte i vandet holdes på et acceptabelt niveau. Bestemmelsen er derfor også omfattet af reglerne om krydsoverensstemmelse.

Henvisningen til teknologilisten fra husdyrgødningsbekendtgørelsens § 28, stk. 2, skaber imidlertid uklarhed om, hvorvidt teknologierne på teknologilisten kan anvendes som alternativ til udbringning ved udlægning med slange, ved slæbesko eller ved nedfældning. Samtidig skaber formuleringen uklarhed om, hvad der er krydsoverensstemmelsesbelagt.

På denne baggrund foreslår Miljøstyrelsen, at husdyrgødningsbekendtgørelsens § 28, stk. 2, ændres, så henvisningen til teknologilisten udgår. Herved tydeliggøres

det, at udbringning skal ske ved udlægning ved slange eller slæbesko eller ved nedfældning, og at det alene skal udløse støttetræk, såfremt udbringningen sker på anden vis fx med bredspreder.

Der foreslås ikke ændringer i de øvrige stykker i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 28.

Der skal således fortsat henvises til teknologilisten fra husdyrgødningsbekendtgørelsens § 28, stk. 3. Bestemmelsen i stk. 3 stiller krav om, at på visse arealer skal udbringning ske ved nedfældning. Formålet hermed er at nedbringe ammoniakfordampningen. Som alternativ hertil kan der anvendes teknologier fra teknologilisten med samme ammoniakreducerende effekt som nedfældning.

Det bemærkes, at i de tilfælde, hvor der anvendes forsuring – eller en anden teknologi fra teknologilisten – som alternativ til nedfældning, vil husdyrgødningen stadig skulle udbringes ved udlægning ved slange eller slæbesko, jf. § 28, stk. 2.

Da formålet med husdyrgødningsbekendtgørelsens § 28, stk. 3, og de efterfølgende stykker er nedbringelse af ammoniakfordampning, skal disse bestemmelser ikke belægges med krydsoverensstemmelse. Det er en fejl, at bestemmelserne hidtil har været omfattet af reglerne om krydsoverensstemmelse. Fejlen bliver rettet i den ændring af krydsoverensstemmelsesbekendtgørelsen, som NaturErhvervstyrelsen har sendt i offentlig høring. For yderligere oplysninger henvises der til NaturErhvervstyrelsens høringsmateriale.

Ad 8. Krav om nedfældning i § 28, stk. 3, fjernes på arealer til anvendelse som grøngødning

Bestemmelsen i § 28, stk. 3, stiller krav om nedfældning (eller anden udbringningsteknik, jf. stk. 4) på arealer uden etablerede afgrøder til høst og græsmarker.

Formuleringen ”uden etablerede afgrøder til høst” erstattede i forbindelse med bekendtgørelsesændringen i 2012 den tidligere betegnelse ”sort jord”. Formålet med ændringen var at præcisere, at også arealer bevokset med spildkorn eller ukrudt er omfattet af kravet om nedfældning.

Denne formulering har imidlertid haft den utilsigtede konsekvens, at arealerne omfattet af § 29, stk. 1, nr. 3, det vil sige arealer med veletableret grøngødning med gul sennep eller olieræddike forud for sukkerroer, hvor der er indgået kontrakt med en sukkerfabrik om afsætning af sukkerroerne, er blevet omfattet af nedfældningskravet, idet grøngødningen ikke er afgrøder til høst, men til nedpløjning.

Da nedfældning på disse arealer kan medføre betydelige afgrødeskader, foreslås § 28, stk. 3, nr. 1, omformuleret, således at nedfældningskravet i § 28, stk. 3, nr. 1, fremadrettet omfatter arealer uden etablerede afgrøder til høst bortset fra arealer omfattet af § 29, stk. 1, nr. 3.

Efter forslaget kan udbringning på arealer omfattet af § 29, stk. 1, nr. 3, således ske ved udlægning ved slæbeslange eller ved slæbesko uden at husdyrgødningen inden eller i forbindelse med udbringningen er behandlet ved en teknik opført på Miljøstyrelsens teknologiliste med mindst samme effekt på

ammoniakfordampning i forbindelse med udbringning som nedfældning på den pågældende arealtype, jf. § 28, stk. 4.

Eftersom § 28, stk. 3 og 4, som nævnt ovenfor i afsnit 7, ikke implementerer nitratdirektivet, har den foreslåede ændring ikke betydning for reglerne om krydsoverensstemmelse.

Ad 9. Veletableret grøngødning kan bestå af en blanding af gul sennep og olieræddike, jf. § 29

Husdyrgødningsbekendtgørelsens hovedregel er, at der ikke må udbringes flydende husdyrgødning eller afgasset vegetabilsk biomasse i perioden fra høst, dog senest 1. oktober, til 1. februar, jf. § 29, stk. 1, 1. pkt. Herfra gælder en række undtagelser, herunder at der må udbringes fra høst til 1. oktober på arealer med grøngødning med gul sennep eller olieræddike, jf. § 29, stk. 1, nr. 3.

Erhvervet har udtrykt ønske om, at bestemmelsen ændres, så også arealer med en blanding af gul sennep og olieræddike omfattes. Baggrunden herfor er, at en sådan ændring vil medføre, at grøngødningen kan bruges til at opfylde MFO-kravet for at få udbetalt hele den grønne støtte som en del af direkte arealtilskud. Hvis der dyrkes enten gul sennep eller olieræddike, vil afgrøden ikke kunne opfylde den betingelse, at der skal være tale om en blanding.

Efter Miljøstyrelsens vurdering opsamler en blanding af olieræddike og gul sennep lige så meget kvælstof, som hvis afgrøderne voksede i renbestand. Der er således ingen miljømæssig begrundelse for ikke at imødekomme ønsket.

På denne baggrund foreslås det, at § 29, stk. 1, nr. 3, omformuleres, så formuleringen ”gul sennep eller olieræddike” erstattes af ”gul sennep og/eller olieræddike”.

Lukkeperioderne i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 29 gennemfører nitratdirektivets bilag II, A, 1) vedrørende perioder, hvor tilførsel af gødning til jorden er uhensigtsmæssig. Forslaget om, at det fremover skal være tilladt at udbringe husdyrgødning på arealer med en blanding af gul sennep og olieræddike i perioden fra høst til 1. oktober, fører dermed til konsekvensrettelser i reglerne om krydsoverensstemmelse.

Ad 10. Genindsættelse af bestemmelse om straf ved overtrædelse af kravet om gyllealarm, jf. § 41, stk. 1, nr. 1.

Miljøstyrelsen er blevet opmærksom på, at kravet om gyllealarm ved en fejl er skrevet ud af husdyrgødningsbekendtgørelsens straffebestemmelse i forbindelse med ændringen af bekendtgørelsen i 2012. Det rettes der nu op på med den foreslåede affattelse af straffebestemmelsen i bekendtgørelsens § 41, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ændring har ikke betydning for reglerne om krydsoverensstemmelse.